

Р Е Ш Е Н И Е

№ 245

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 23 октомври 2013 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и пети септември, две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №257 по описа на съда за 2013 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Дирекция (Д) „Инспекция по труда“ (ИТ) - Софийска област (СО) против решение №278 от 07.06.2013 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №278 по описа на съда за 2013 година.

С атакуваното решение е отменено наказателно постановление №23-2305891 от 15.01.2013 г. на Директор на Д „ИТ“ - СО, издадено срещу „***“ ЕООД, ЕИК:***, седалище и адрес на управление ***, за нарушение по чл. 138, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ), за което на основание чл. 414, ал. 1 от КТ е определено налагане на административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лв.

В жалбата се твърди, че решението на Районен съд - Перник е необосновано, неправилно и незаконосъобразно. Оспорва тезата на първа съдебна инстанция за несъставомерност на деянието, вменено на жалбоподателя, тъй като липсата на данни за разпределение на работното време в трудовото досие на работника препятствало осъществяването на контрол от страна на компетентните органи за реално отработеното от работника време, което е във връзка с полагането и заплащането на извънреден труд. От касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт, като по същество потвърди процесното наказателно постановление. В съдебно заседание касационният жалбоподател не изпраща представител.

Ответникът по жалбата, „***“ ЕООД, гр. Перник пред съда се представлява надлежно от адв. ***, който възразява срещу

жалбата и моли решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила.

Окръжна прокуратура – Перник дава заключение, че атакуваното решение е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок, от надлежна страна в административнонаказателното производство и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт. Пред касационния съд писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване на решението на първа съдебна инстанция не са представени.

Разгледана по същество е жалбата е неоснователна.

Административен съд – Перник, като разгледа делото по реда на чл. 208 и сл. от АПК, взе предвид доводите и становищата на страните и след извършена служебна проверка за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на атакувания съдебен акт, въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция и предвид сочените касационни основания за обжалване съдът приема следното:

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на правораздавателен акт, подлежащ на съдебен контрол, с произнасяне от компетентен съд, в законен състав и в рамките на дадените му със закон правомощия, след редовно сезиране от страна с активна процесуална легитимация.

За да постанови обжалваното решение Районен съд – Перник е приел за безспорно от фактическа страна, че на 12.10.2012 г. със съставяне на акт за нарушение срещу „***“ ООД, гр. Перник е образувано административнонаказателно производство за това, че дружеството, в качеството му на работодател, е сключило трудов договор за непълно работно време с лицето ***, без в договора да е определено разпределението на непълното работно време. Нарушението било установено в хода на извършвана проверка по спазване на трудовото законодателство в обект – склад за хранителни стоки в гр. Перник, стопанисван от посоченото за нарушител лице. Въз основа на съставения акт на 15.01.2013 г. е издадено процесното НП.

При така установеното от фактическа страна Районен съд – Перник, при извършваната служебна проверка за законосъобразност на проведеното административнонаказателно производство е приел, че съставеният акт за нарушение и издаденото въз основа на него наказателно постановление не отговарят на част от изискванията за тяхното съдържание, установени императивно в ЗАНН. Като основание за тези си изводи районният съд е посочил липса на вписана дата на извършване на нарушението, както и ангажиране на административнонаказателна отговорност за несъставаемомерно по чл. 138, ал. 1 от КТ деяние, поради липса на изискване, заложено в посочената за нарушена норма на КТ и във вр. с чл. 66, ал. 1 от КТ, за определяне разпределението на работното време именно в трудовия договор. На база на тези си заключения районният съдия е отменил процесното НП.

Административен съд – Перник споделя правните изводи на първата съдебна инстанция за несъставомерност на вмененото на „***“ ООД, гр. Перник нарушение.

Посочената от административнонаказващия орган (АНО) за нарушена разпоредба на чл. 138, ал. 1 от КТ действително не вменява в задължение на работодателя да определи първо едностранно, второ в трудовия договор или в Правилника за вътрешния трудов ред, разпределението на договорено с конкретен работник или служител непълно работно време. Нормата – императивна в своята втора част (изр. 2 на ал. 1 от чл. 138 от КТ) изрично сочи, че това се определя от страните по трудовия договор, т.е. задължението е и за двете страни по договора, в случай че уговорят престирание на работна сила при непълно работно време. Освен това посоченият законов текст не уточнява и с какъв или в какъв акт страните следва да обективират това, което автоматично изключва тезата, че уговорката относно разпределението на непълно работно време следва да е част непременно от сключен трудов договор. Нормата на чл. 66, ал. 1 от КТ също не предвижда част от задължителното съдържание на сключения между страните трудов договор да бъде и разпределението на работното време – пълно или непълно. Следователно задължителната уговорка относно разпределението на уговорено непълно работно време може да е част от съдържанието на трудовия договор (чл. 66, ал. 2 от КТ), но не е задължителен негов елемент и може да бъде обективирана и под друга форма.

Като е приел, че работодателят е: първо едностранно задължен да определи разпределението на непълното работно време и второ – конкретно в трудовия договор, АНО е придал към нормата на чл. 138, ал. 1, изр. 2 от КТ във вр. с чл. 66, ал. 1 от КТ допълнителни елементи, каквито същата не съдържа. Като следствие от това деянието е квалифицирано по разпоредба, която няма придаденото ѝ съдържание, поради което неправилно е приложен материалния закон. Това на свой ред е ограничило и правото на защита на лицето, посочено за нарушител, тъй като, както правилно сочи и районния съд, дружеството работодател е било лишено от възможността да ангажира доказателства за наличие на такава уговорка извън съдържанието на трудовия договор, а АНО на свой ред е изградил тезата си само на основание съдържанието на проверявания трудов договор.

Предвид всичко гореизложено, както и след извършената служебно проверка на атакувания съдебен акт относно валидност и допустимост на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, пороци, които да са основание за отмяна или изменение на решението на първата съдебна инстанция не бяха установени. Направените по-горе изводи, които са във връзка и с доводите, наведени с касационната жалба, са достатъчно и самостоятелно основание за квалифициране на процесното наказателно постановление като незаконосъобразно и като го е отменил районният съд е постановил правилно и законосъобразно решение, което ще бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2 предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №278 от 07.06.2013 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №278 по описа на съда за 2013 година, с което е отменено наказателно постановление №23-2305891 от 15.01.2013 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, издадено срещу „***“ ЕООД, гр. Перник за нарушение по чл. 138, ал. 1 от Кодекса на труда.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.